

14/2056-3/2019.

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Budapest, 2020. április 23.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED] felperes, az **Agrárminiszter** (1055 Budapest, Kossuth tér 11.) alperes ellen mezőgazdasági támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított 23.K.32.911/2016. ügyszám alatti perében, a Kúria által 2019. szeptember 3. napján meghozott, általam 2019. október 11. napján postai úton kézhezvett Kfv.IV.35.489/2018/7. számú ítélete nyomán, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján törvényes határidőn belül, a korábbi beadványomhoz mellékként csatolt jogi képviselőm a Prokopovitsch Ügyvédi Iroda [REDACTED] útján, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján, hivatkozva a Tisztelt Alkotmánybíróság 2020. március 19-i keltezésű, általam 2020. március 27-én kézhez vett hiánypótlási felhívásra, törvényes határidőn belül, egységesen szerkezetben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

A Tisztelt Alkotmánybíróság az általam 2019. december 9-én a Fővárosi Közigazgatási- és Munkaügyi Bíróság útján benyújtott alkotmányjogi panasz kapcsán a IV/2056-2/2019. számú ügyben, 2020. március 19-i keltezésű, általam 2020. március 27-én kézhez vett levelében hiánypótlásra hívott fel. A hiánypótlási felhívásban a Tisztelt Alkotmánybíróság arról tájékoztatott, hogy az általam benyújtott indítvány hiányos, ugyanis az nem tartalmazza az alapjogi érveléssel ellátott indokolással alátámasztott alapjogsérelmet. Erre tekintettel indítványomat az alábbiakban a hiányok pótlásával kiegészítve egységes szerkezetben ismételten előterjesztem.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból, valamint a központi költségvetésből finanszírozott egyes támogatások 2013. évi igénybevételével kapcsolatos egységes eljárási szabályokról szóló a 22/2013. (IV. 8.) VM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 16. § (5) bekezdése alaptörvény-ellenességét az Abtv. 41. § (3) bekezdése alapján, tekintettel arra, hogy a Rendelet jelen eljárás alapját képező esetben még alkalmazni kell.

I. Az indítvány előterjesztésének törvényi feltételei

I.1 Az Abtv. 26.§ (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz feltételeinek teljesülése

Az Abtv. 26. § (1) bekezdése kimondja, hogy:

„Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és

b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Ezen előfeltételekkel kapcsolatban előadom, hogy jelen ügyben mind a közigazgatási körben benyújtott fellebbezés, mind a közigazgatási határozat elleni bírósági felülvizsgálati kérelem, mind az elsőfokon eljáró bíróság ítéletének felülvizsgálata iránti kérelem jogorvoslati szintjét kimerítettük, azaz ezen eljárások jelen panasz írásakor már mind jogerős határozattal lezárultak. Tehát a rendes jogorvoslati lehetőségeinket kimerítettük, és a Kúria felülvizsgálati eljárása is jogerős határozattal került lezárásra. Ami pedig az Alaptörvényben biztosított jog sérelmét illeti, ezen tény alátámasztására szolgáló előadásunkat az alábbiakban fejtjük ki.

I.II. Az Abtv. 29. § szakaszában foglalt feltételek fennállásának igazolása

Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Bár az Abtv. 29. §-ában foglalt két feltétel vagylagos, azonban jelen ügyben mind a két eset megvalósulásra kerül.

Egyrészt vitathatatlan annak ténye, hogy a lent részletezett jogalkotási mulasztás érdemi befolyással volt a Bíróság döntésére, hiszen maga a bíróság ítéletében hivatkozik a Rendelet 16.§ (5) bekezdésére, amikor megállapítja, hogy csak az illetékes hatóság vagy bíróság jogerős határozatával igazolja jogosultság fogadható el, ha a túligénylés a fizikai, illetve adminisztratív ellenőrzés következtébe is fennáll. Másrészt pedig, miután mind az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésének, mind a XXVIII. cikk (1) bekezdésének, mind a XXVIII. cikk (7) bekezdésének megértése megállapítható, így az is kitűnik, hogy e három alapvető jog megsértése alapvető alkotmányjogi kérdéseket vet fel.

II. Előzmények

2013. május 14-én 2013. évi egységes területalapú támogatás (SAPS) iránti kérelmet nyújtott be. Az elsőfokú hatóság a 283/1301/11012/13/2013

iktatószámú, 2014. április 1-jén kelt határozatában a kérelemnek részben helyt adott, amely határozat ellen a törvényes határidőn belül fellebbezést nyújtottam be. A fellebbezés folytán a másodfokon eljáró hatóság az elsőfokú hatóság határozatát megsemmisítette, és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására utasította. Az új eljárás során született a 283/1301/11012/18/2013 iktatószámú határozat.

A 283/1301/11012/18/2013 iktatószámú határozat ellen a törvényes határidőn belül fellebbezést nyújtottam be. Az MVH Közvetlen Támogatások Igazgatósága 283/1301/11012/18/2013 iktatószámú határozatával a 2013. évi egységes kérelem keretében, egységes területalapú támogatás (SAPS) jogcímre 2013. május 14-én benyújtott támogatási összeg kifizetésének tárgyában a benyújtott kérelmemnek részben adott helyt, és [REDACTED] támogatási összeget állapított meg.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal 283/1301/11012/18/2013. iktatószámú, 2015. december 25-án meghozott, és általam 2016. január 18-án kézhez vett határozatával szemben 2016. február 1-jén fellebbezést nyújtottam be, melyet 2016. február 11-én benyújtott beadvánnyommal kiegészítettem.

A fellebbezésem nyomán másodfokon eljáró Földművelésügyi Minisztérium Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Irányítási és Jogorvoslati Főosztály a 2016. április 11-én meghozott, és általam 2016. június 06-án kézhezvett, MVHF/1977-1/2016. iktatószámú határozatában az elsőfokú hatóság határozatát érdemben jogszerűnek és megalapozottnak ítélte, ennek következtében azt helybenhagyta.

A Földművelésügyi Minisztérium Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Irányítási és Jogorvoslati Főosztály a 2016. április 11-én meghozott, és általam 2016. június 06-án kézhezvett, MVHF/1977-1/2016. iktatószámú határozata ellen bírósági felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő, továbbá kérelmeztem az Alkotmánybíróság irányába jogszabály, alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló eljárás kezdeményezését.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 23.K.30.818/2018/6. számú ítéletében keresetemet elutasította, arra hivatkozva, hogy álláspontja szerint a az alperes a felperes által hivatkozott körben, a 81 számú tábla vonatkozásában nem sértette meg a tényállás tisztázási kötelezettségét, az alperes által megállapított tényállásból okszerűen jutott arra a jogkövetkeztetésre, hogy a 81. számú tábla túligényléssel érintett, és jogszerűen csökkentette a referenciaterületen felüli támogatási igényben megjelölt területet.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mint másodfokú bíróság által 23.K.30.818/2018/6. szám alatt 2018. június 7-én meghozott, és általam 2018. július 3-án, postai úton kézhez vett meghozott ítélete ellen 2018. augusztus 28. napján a Kúria felülvizsgálatára irányuló kérelmet terjesztettem elő.

A Kúria Kfv.IV.35.489/2018/7. számú ítéletében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 23.K.30.818/2018/6. számú ítéletét hatályában fenntartotta, megerősítve az elsőfokon eljáró bíróság azon álláspontját, miszerint az alperes nem sértette meg a tényállás tisztázási kötelezettségét, az alperes által megállapított tényállásból okszerűen jutott arra a jogkövetkeztetésre, hogy a 81. számú tábla túligényléssel érintett, és jogszerűen csökkentette a referenciaterületen felüli támogatási igényben megjelölt területet.

III. Kérelem alapjának levezetése

III.I. A megsértett Alkotmányos rendelkezések megjelölése

Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint *„mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”*

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint *„mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”*

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint *„mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”*

Álláspontom szerint a jogalkotó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését sértő, mulasztással előidézett alaptörvény-ellenességet idézett elő az alábbiak szerint.

III.II. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (továbbiakban: MVH tv.) 81. § (1) bekezdés a) és p) pontja szerinti felhatalmazás alapján a Vidékfejlesztési Miniszter megalkotta az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból, az

Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból, valamint a központi költségvetésből finanszírozott egyes támogatások 2013. évi igénybevételevel kapcsolatos egységes eljárási szabályokról szóló 22/2013. (IV. 8.) VM rendeletet.

Jelen per alapja a 2013. évre vonatkozóan benyújtott területalapú támogatási kérelem tárgyában hozott határozat, amely a támogatási kérelemnek csak részben adott helyt, és a támogatási összeget az igényeltnél kisebb összegben állapította meg az MCKUJ210 azonosítószámú és az F9F78U11 azonosítószámú fizikai blokkokban felmerült túligénylés következtében.

A Rendelet a túligénylés definícióját a 15. § (3) bekezdésében adja meg, miszerint „ha az adott referenciaterületre benyújtott támogatási kérelmekben szereplő igénylések, illetve az (1) bekezdés alapján végzett ellenőrzések által lefedett terület összesen nagyobb, mint a referenciaterület mértéke, akkor túligénylés állapítható meg, amelyről az MVH az érintett ügyfelet értesíti.”

A túligénylés esetén a hatóságok az alábbiak szerint járnak el.

A Rendelet 15. § (4) bekezdés b) pontja szerint „ha a túligénylés meghaladja a mérési tűréshatárral számolt referenciaterületet, akkor az MVH végzés kibocsátásával értesíti az érintett ügyfeleket és egyúttal felszólítja őket a kérelemben megadott adatoknak a valóságnak megfelelő helyesbítésére - amely helyesbítést az ügyfélnek az ügyfélkapun keresztül, elektronikus úton kell benyújtania -, vagy a (6) bekezdés b) pontja szerint jár el”.

A rendelet 15. § (6) bekezdés b) pontja szerint „ha a (4) bekezdés b) pontja alapján megállapított túligénylés az ügyfelek által benyújtott helyesbítéseket követően részben vagy egészben továbbra is fennáll, az MVH a mérési tűréshatárral számolt referenciaterületet meghaladó túligénylés esetén fizikai ellenőrzést, illetve adminisztratív ellenőrzést folytat le az érintett referenciaterület vonatkozásában.”

A Rendelet 16. § (3) bekezdése szerint (3) „ha a (2) bekezdés és a 15. § (4)-(7) bekezdés szerinti eljárás eredményeképpen sem szüntethető meg a túligénylés vagy a többszörös igénylés, akkor a referenciaterületet meghaladó terület minden érintett kérelem esetében jogosulatlan igénylésnek számít.”

A Rendelet 16. § (5) bekezdése alapján „a (3) bekezdés szerinti jogosulatlan igénylés mindaddig fennáll, amíg valamelyik érintett ügyfél a jogvita elbírálására egyébként illetékes

hatóság vagy bíróság jogerős határozatával nem igazolja jogosultságát, vagy az érintett ügyfelek együttesen nem helyesbítik a kérelmeiket. Ha bármelyik érintett ügyfél igazolja, hogy a jogvita elbírálására eljárás indult, az érintett ügyfelek egységes kérelmei alapján indított, a jogosulatlan igényléssel érintett eljárásokat az MVH a jogvita jogerős eldöntéséig felfüggeszti.”

A fentiek alapján, tehát túligénylés esetén elsőként az eljáró hatóság értesíti az érintett ügyfeleket, felszólítja őket megadott adatoknak a valóságnak megfelelő helyesbítésére. Amennyiben ez az eljárás nem vezet a túligénylés problémájának megoldásához, a hatóság fizikai ellenőrzést, valamint adminisztratív ellenőrzést folytat le az érintett terület vonatkozásában.

Ha ezt követően is fennáll a túligénylés, ez az állapot mindaddig nem változik, amíg valamelyik **érintett ügyfél a jogvita elbírálására egyébként illetékes hatóság vagy bíróság jogerős határozatával nem igazolja jogosultságát**, vagy az érintett ügyfelek együttesen nem helyesbítik a kérelmeiket. Ehhez viszont – a jogszabály előírása szerint – jogvitát kellene indítani. A kérdés csak az, hogy milyen, ugyanis ilyen, a rendelet szövege által megkövetelt jogvitát jogrendszerünk nem ismer. **Előadom, hogy sem a Rendeletben, sem egyéb jogszabályban nem jelölt ki a jogalkotó a nevezett jogvita elbírálására jogosult szervet, hatáskört bíróságnak vagy hatóságnak nem adott, ennek következtében pedig mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség áll fenn.**

Külön erre az egymásra jegyzés feloldására irányuló hatósági, vagy bírósági hatáskört a jogalkotó egyetlen jogalkalmazó szervhez sem telepített. **Más ismert jogérvényesítési eljárások, így különösen a birtokvédelem e célra alkalmazhatatlan, hiszen birtoklásban zavarás, vagy abban sértés nem történik.** Nincs tehát adekvátan igénybe vehető hatósági vagy bírósági eljárás, amely határozattal zárulhatna. **Ennek hiányában a jogszabályi rendelkezés teljesíthetetlen feltételt követel meg, mely feltétel azért nem teljesíthető, mert a jogalkotó elmulasztotta megalkotni azt.**

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint „mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.” Tekintettel arra, hogy a jelen eljárásban nincs a jogalkotó által kijelölt, eljárásra feljogosított hatóság, vagy bíróság, megállapíthatjuk, hogy ügyfelem tisztességes eljáráshoz való joga sérül. Jelen esetben ügyfelemnek nem áll módjában, hogy a hatóságok az ügyét tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. **Tekintettel arra, hogy a jogalkotó a Rendelet**

megalkotásával erre nem biztosított lehetőséget, alaptörvény-ellenesen járt el. Ebből kifolyólag indokolt, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a már hatályon kívül helyezett, de jelen ügyben alkalmazandó Rendelet alaptörvény-ellenességét megállapítsa.

Ahogy az a fentiek során általam hivatkozásra került, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint *„mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”* Ez a követelmény jelen ügyre is vonatkozik. Ebből kifolyólag az a körülmény, hogy a jogalkotó meghatároz egy kötelezettséget, amely ahhoz kapcsolódik, hogy a fent meghatározott jogosultságot igénybe lehessen venni. Ennek keretében az **érintett ügyfélnek a jogvita elbírálására egyébként illetékes hatóság vagy bíróság jogerős határozatával kell igazolnia jogosultságát.** Az a körülmény, hogy a jogalkotó a fenti jogvita elbírálására nem jelölt ki hatóságot, vagy bíróságot alátámasztja a fenti hivatkozásunkat, mely szerint a jogalkotó megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, mivel ezáltal sérül a fenti Alaptörvényben meghatározott alapjog. Az alapjogi sérelem következtében a Rendeletről egyértelműen megállapíthatjuk, hogy az alaptörvényellenes, ami indokolja, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság jelen alkotmányjogi panasznak helyt adjon.

Ahogy arra szintén már a fentiek során hivatkoztam, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint *„mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”* A Rendelet az Alaptörvény e rendelkezését is sérti. A jogalkotó azzal, hogy **sem a Rendeletben, sem egyéb jogszabályban nem jelölt ki a jogalkotó a nevezett jogvita elbírálására jogosult szervet, hatáskört bíróságnak vagy hatóságnak nem adott, az Alaptörvényben meghatározott fenti alapjogot megsértette.** Ebből következően a Rendelet alaptörvényellenes. Ebből kifolyólag indokolt, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a Rendelet Alaptörvényellenességét megállapítsa.

Az Abtv. 41. § (3) bekezdés értelmében *„Az Alkotmánybíróság hatályon kívül helyezett jogszabály alaptörvény-ellenességét akkor állapíthatja meg, ha a jogszabályt konkrét esetben még alkalmazni kellene.”* A Rendeletet a 88/2016. (XII. 29.) FM rendelet 125. § 55. pontja 2017. január 1-vel hatályon kívül helyezte. **A 2013. április 8. és 2016. december 31 között indult eljárásokban azonban még irányadóak a rendelkezései, így a Rendelet jelen eljárás alapjául szolgáló ügyben is alkalmazandó, ugyanis az a Rendelet hatályban léte alatt indult meg.** Ezek alapján megállapíthatjuk, hogy az Abtv. 41. § (3)

bekezdése alapján az Alkotmánybíróság a Rendelet alaptörvény-ellenességét megállapíthatja. Tekintettel arra, hogy a fent részletesen kifejtettek szerint, a Rendelet több szempontból is sérti az Alaptörvényben meghatározott alapjogokat, az alaptörvény-ellenes. Ebből kifolyólag kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Rendelet alaptörvény-ellenességét állapítsa meg.

III.III. A birtokvita rendezésére irányuló eljárás alkalmazhatatlanságának indokai

Előadom, hogy az elsőfokon eljáró Bíróság álláspontja szerint a túligénylésben érintett feleknek birtokvita rendezésre irányuló eljárást kellene indítaniuk, amely során feloldható lenne a túligénylés. Ez a körülményekre tekintettel birtokvédelmi pert jelentene a kérdéses fölterület tulajdonosai között.

Ennek vonatkozásában előadom, hogy az eljáró bíróság (tévesen) abból indult ki, hogy a tulajdonostársak a támogatási kérelemben akként rajzolják be a kérelmezett területeket, ahogyan azokat használják, a valóságban azonban ez nem így van!

A felek a kérdéses földterületet közös megegyezés szerint használják, így közöttük birtokvita a használat vonatkozásában nincs.

Hivatkozni kívánok a 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:5. § (1) bekezdésében foglaltakra miszerint „a birtokost birtokvédelem illeti meg, ha birtokától jogalap nélkül megfosztják vagy birtoklásában jogalap nélkül háborítják (a továbbiakban: tilos önhatalom).”

Tekintettel a birtokháborítás Ptk.-ban meghatározott fogalmára álláspontom szerint kijelenthető, hogy a kérdéses támogatási kérelemben történő „egymásra rajzolás” nem jelenti sem a birtoktól jogalap nélküli megfosztást, sem a jogalap nélküli birtoklásban való háborítást.

Erre tekintettel az eljáró bíróság azon álláspontja, miszerint a feleknek a túligénylést birtokvita rendezésre irányuló eljárás megindításával kellene feloldani megalapozatlan és jogszabályellenes is, hiszen a birtokper megindításához nincs meg a kellő jogalap.

III.IV. Összegzés

Összefoglalva tehát a fentiek során előadottakat, miután a közigazgatási eljárás alapja a területek egymásra rajzolása volt, s azok alapján azt, hogy ezen rárajzolások jogosak-e vagy sem, sem a közigazgatási hatóság, sem a bíróság nem tudja érdemben

vizsgálni, éppen ezért nem lehet megfelelő pert, illetve eljárás indítani jelen ügyben, mert ezen rárajzolások nem minősülnek birtoksértésnek.

Ha a jogosulatlan földhasználat fizikai használatban valósulna meg, amely mellett párhuzamosan a jogosulatlanul használt területre támogatást is igényelnének, abban az esetben helye lenne birtokvédelmi eljárásnak, s megvalósíthatóak lennének a Rendelet 16.§ (5) bekezdésében foglaltak. Azonban miután jelen esetben fizikai használat nem valósul meg a berajzolások által, így sem birtokper, sem más eljárás nem kezdeményezhető, holott a Rendelet 16.§ (5) bekezdése ezt kívánja meg

Annak következtében, hogy a jogalkotó nem telepített ki a jogvita elbírálására hatáskört sem hatóság, sem bíróság részére, a túligénylés következtében felmerülő vitás helyzet állandósul, feloldására jogi úton nincs lehetőség, ez pedig nem felel meg az Alaptörvényben meghatározott alapjogi követelményeknek.

Álláspontom szerint ennek következtében a fentiek során részletesen kifejtett módon, az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésében foglalt jog sérül, ugyanis a kijelölés hiányában mind a hatósági ügyintézés ésszerű határidőn belüli befejezéséhez, mind annak tisztességes módon történő lefolytatásához való jog sérül.

Sérül továbbá a fentiek során részletesen kifejtett módon az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott törvény által felállított, független és pártatlan bíróság iránti követelmény is, hiszen nincs olyan kijelölt szerv vagy bíróság, ami a vitás helyzetet fel tudná oldani. Ebből következően pedig ügyfelem nem tudja érvényesíteni a jogait, ugyanis az ehhez szükséges fórum nem került kijelölésre a jogalkotó által.

Mindezek mellett sérül az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog is, ugyanis a jogvita helyzet feloldására nincs olyan kijelölt szerv, aki ezt elbírálhatalmazná. Ennek következtében álláspontom szerint az Alkotmánybíróság eljárása szükséges, hogy feloldja a Rendelet 16. § (5) bekezdésének alaptörvény-ellenességét.

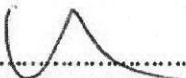
Előadom, hogy a Rendelet 2016. december 31-én hatályát veszítette, azonban a 2013. április 8. és 2016. december 31 között indult eljárásokban még irányadóak a rendelkezései, így a jelen közigazgatási peres eljárásban, illetőleg az azt megelőző közigazgatási eljárásban is az alkalmazandó, ekként mindenképpen szükséges az alaptörvény-ellenesség megállapítása.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekre tekintettel állapítsa meg a 16. § (5) bekezdése alaptörvény-ellenességét az Abtv. 41. § (3) bekezdése alapján, tekintettel arra, hogy a Rendelet már hatályon kívül lett helyezve, azonban az jelen ügyben még alkalmazandó.

IV. Egyéb nyilatkozatok

Előadom, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését a bíróságon nem kezdeményeztem, továbbá, hogy nem járulok hozzá az indítványban szereplő személyes adataimnak közzétételéhez.

Tisztelettel:

Dr. Prokopovitch László

DR. PROKOPOVITSCH LÁSZLÓ
ÜGYVÉD
PROKOPOVITSCH ÜGYVÉDI IRODA

Az indítványozó adata:

születési neve:

született:

anyja neve:

magyar állampolgár

lakcíme, elérhetősége:

A jogi képviselő elérhetősége:

Prokopovitsch Ügyvédi Iroda

Mellékletek: a mellékleteket korábbi beadványunkhoz csatoltan megküldtük